

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 5C/99/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6813206429
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Prčová
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2016:6813206429.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudkyňou JUDr. Luciou Prčovou, v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická č. 7434/147, IČO: 36 234 176, právne zast. advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s.r.o. so sídlom Bratislava, Justičná č. 9 proti žalovanej L. V., O.. XX.XX.XXXX, V. L., R. Č.. XXX, zastúpenej splnomocneným zástupcom U.. W. U.. E. V., V. L., R. Č.. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka konania na strane žalovanej Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. legionárov č. 5, právne zast. JUDr. Andrejom Cífrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa č. 5/A, v konaní o zaplatenie 1 878,80 s prísl., takto

rozhodol:

Konanie sa v časti sumy 1 852,97 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,025 % denne od 16.07.2011 do zaplatenia zastavuje.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 25,83 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 24.02.2016 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 8,60 € a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 474,87 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Trovy konania vedľajšieho účastníka je povinný zaplatiť na účet jeho právneho zástupcu.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou súdu 03.09.2013 a doplnenou o špecifikáciu žalovaného nároku dňa 25.02.2016 domáhal zaplatenia sumy 1 878,80 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,025 % denne z tejto sumy, ktorý vyčíslil za obdobie od 16.07.2011 do 27.08.2013 vo výške 360,35 € a ďalej vo výške 0,025 % denne zo sumy 1 878,80 € od 27.08.2013 do zaplatenia a to titulom neuhradeného úveru z úverovej zmluvy č. 3803104739 uzavretej medzi žalobcom a žalovanou. Uviedol, že zmluva bola uzatvorená ako telefónna pôžička, vybavenie úveru prebiehalo prostredníctvom bezplatnej zákaznickej linky žalobcu s následnou písomnou komunikáciou. Žalobkyňa telefonicky kontaktovala zamestnancov žalobcu za účelom získania úveru. Pri telefonickom rozhovore nadiktovala údaje, ktoré boli zapracované do úverovej zmluvy, ktorá bola žalovanej odoslaná na podpis spolu s úverovými podmienkami a žalovaná ju podpísanú vrátila žalobcovi. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 1 991,64 € zo strany žalobcu žalovanej. Žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v 48-ich pravidelných mesačných splátkach vo výške 80,66 €, splatných v zmysle úverovej zmluvy. Žalovaná bola v omeškaní s úhradou svojho záväzku, preto bola žalobcom vyzvaná listom zo dňa 30.06.2011 na zaplatenie celého zostatku úveru do 15 dní od odoslania výzvy. Uplatnený nárok žalobcu pozostával z istiny do času zosplatnenia úveru vo výške 660,97 €, vypočítanej ako súčet čiastkových súm z jednotlivých splátok úveru pripadajúcich na istinu, ktoré neboli žalovanou uhradené do času zosplatnenia úveru, zo zosplatnenej istiny vo výške 650,89 € predstavujúcej zvyšnú časť istiny úveru od zosplatnenia úveru, úroku do zosplatnenia vo výške 382,83 € a úroku, ktorý by mala žalovaná

uhradiť v prípade riadneho platenia úveru vo výške 98,91 € - tzv. ušlý úrok, ktorý si žalobca uplatňoval podľa Hlavy 7, § 6 úverových podmienok, z poistného vo výške 85,20 €, predstavujúcej rozdiel medzi vyrubeným poistným vo výške 221,49 € a sumou 136,29 €, ktorú žalovaná na túto položku uhradila.

K žalobe sa v niekoľkých podaniach písomne vyjadril splnomocnený zástupca žalovanej, ktorý v prvom rade namietal, že v danom prípade nie sú splnené základné podmienky konania a to, konaniu bráni prekážka rozhodnutej veci (res iudicata) podľa § 159 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Poukazoval na to, že o skutkovo totožnom nároku žalobcu vyplývajúceho z úverovej zmluvy č. 3803104739 bolo rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom rozhodcu JUDr. Radima Kuchtu so sídlom v Holíči, sp. zn. PEC-AP 34/2012, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi čiastku 1 397,- € spolu s úrokom vo výške 382,83 € a úrokom z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 1 878,80 € od 16.07.2011 do zaplatenia a zmluvnej pokuty 98,91 €. Poukazoval ďalej na nedostatky vo formálnych náležitostiach úverovej zmluvy podľa § 4 ods. 2 Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch). Uviedol, že v zmluve absentujú náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. e/ a to podmienky upravujúce čerpanie úveru, podľa § 4 ods. 2 písm. i/ zákona, výška, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, podľa § 4 ods. 2 písm. k/ zákona priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na spotrebiteľský úver platná ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z tohto dôvodu sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Uviedol, že neboli splnené podmienky na zosplatnenie úveru zo strany žalobcu, pretože žalobca žalovanej nedoručil upozornenie na možnosť uplatnenia práva na zosplatnenie úveru podľa § 565 OZ, ktorá povinnosť mu vyplýva z § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

Namietal, že zmluva o úvere bola spotrebiteľskou zmluvou uzavretou na diaľku, čo vyplýva aj zo samotnej žaloby. Uviedol, že žalobca si nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu z § 4 ods. 1, § 4 ods. 2, § 4 ods. 6 zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku), poskytnúť spotrebiteľovi, teda žalovanej, zreteľným a zrozumiteľným spôsobom vhodným pre použitý prostriedok diaľkovej komunikácie (§ 4 ods. 2) prípadne v listinnej podobe, alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom médiu (§ 4 ods. 6) a v primeranom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy na diaľku, informácie úplné, aktuálne a pravdivé, informácie uvedené v § 4 ods. 1 tohto zákona, teda informácie o a/ dodávateľovi, b/ finančnej službe, c/ zmluve na diaľku, d/ spôsobe vybavovania reklamácie a sťažností alebo možností mimosúdneho vybavenia sťažností, e/ existencii iných garančných fondov alebo systémov náhrad ako sú garančné fondy alebo systémy náhrad podľa osobitných zákonov. Tieto údaje nie sú dokonca ani obsahom samotnej úverovej zmluvy, ale tvoria súčasť záverečných ustanovení úverových podmienok - § 22, ktoré sú napísané drobným ba až nečitateľným písmom. Toto konanie je podľa splnomocneného zástupcu žalovanej v rozpore so zákonom, resp. obchádza zákon a zároveň odporuje dobrým mravom a zásadám poctivého obchodného styku. Zároveň uviedol, že žalobca voči žalovanej použil pri uzatváraní zmluvy nekalú obchodnú praktiku tým, že v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti žalovanej okrem obligatórnych náležitostí vymedzených v zákone o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku neozrejmil všetky zmluvné podmienky, ktorými mala byť žalovaná viazaná. Uviedol, že žalobný návrh nepreukazuje, že žalovaná mala možnosť sa oboznámiť, resp. bola oboznámená s úverovými podmienkami žalobcu, pretože neexistuje a zo strany žalobcu nebol predložený dôkaz, že žalovanej boli tieto podmienky zaslané, že jej boli predložené pri podpise zmluvy, alebo jej boli iným spôsobom sprístupnené pred uzavretím zmluvy a to preto, lebo sa na predložených úverových podmienkach nenachádza žiaden podpis alebo iný náznak, že bola žalovaná s nimi oboznámená. Žalovaná tak nebola s úverovými podmienkami skutočne a preukázateľne oboznámená a preto nemôže byť nimi viazaná.

Splnomocnený zástupca žalovanej uviedol, že úverové podmienky obsahujú tzv. prekvapivé klauzuly, ktoré žalovaná nemohla v zmluve oprávnene očakávať. Týmto je § 7 Hlavy 14 ÚP zakotvujúce jednostranné predĺženie premlčacej doby všetkých práv, ktoré vznikli žalobcovi v súvislosti s uzatvorením úverovej zmluvy a ďalších tam uvedených zmlúv. Ohľadne tohto ustanovenia tiež namietal, že je v hrubom rozpore so zákonom a so zásadou, že spotrebiteľ sa dopredu nemôže vzdať svojich práv a spôsobuje hrubú nerovnováhu v právnom postavení spotrebiteľa a dodávateľa a teda je neprijateľnou podmienkou.

Poukázal na to, že z úverovej zmluvy vyplýva, že v súbehu s ňou boli medzi žalobcom a žalovanou uzavreté vzájomne závislé zmluvy, ktoré vzhľadom na úzku, logickú, nadväznú skutkovú súvislosť, zakladajú totožný spotrebiteľský vzťah. Jedná sa o samotnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, poisťnú zmluvu na poistenie úverových splátok, poisťnú zmluvu č. 19100694 uzatvorenú medzi žalobcom ako poisťníkom a českou poisťovňou ako poisťiteľom na skupinové poistenie úverových splátok, dohoda o zrážkach zo mzdy, zmluva o poskytnutí revolvingového úveru RÚI a zmluva o poskytnutí revolvingového úveru RÚII. Splnomocnený zástupca žalovanej namietal, že poisťná zmluva, dohoda o zrážkach zo mzdy a zmluva o revolvingovom úvere I a II sú z rôznych ním uvádzaných dôvodov neplatné. Poukázal na § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. V zmysle tohto ustanovenia, keďže vyššie uvedené zmluvy sú vzájomne závislé, neplatnosť jednej z nich, bráni vzniku ostatných zmlúv dojednaných v súbehu.

Poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 15.03.2012, sp. zn. C-453/10 vo veci Perenič, Pereničová v. S.O.S. Finance, spol. s r.o., v ktorom súdny dvor EÚ uviedol, že smernica Rady 93/13/EHS nebráni tomu, aby členský štát v súlade s právom Únie stanovil, že zmluva uzavretá medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá obsahuje jednu alebo viacero nekalých podmienok je neplatná ako celok, pokiaľ sa ukazuje, že to zaisť lepšiu ochranu spotrebiteľa.

Vzhľadom na ním uvedené skutočnosti, žiadal, aby súd návrh žalobcu zamietol.

Vo veci sa písomne aj na pojednávaní konanom dňa 27.06.2016 vyjadril aj vedľajší účastník konania, ktorý namietal, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g/, i/ a k/ Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto je zmluvu potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 1 991,64 € a žalovaná mu zaplatila sumu 1 965,81 €, preto má žalobca právny titul iba na zaplatenie neuhradenej čerpanej časti úveru v sume 25,83 €. Namietol formálnu nedostupnosť úverovej zmluvy spôsobenú drobným, len s veľkými ťažkosťami čitateľným písmom v kombinácii s množstvom neprehľadných povinností ukladaných žalovanej, uviedol, že zmluva s uvedenými nedostatkami predstavuje nekalú prax a nemôže tak požívať právnu ochranu. Na pojednávaní namietal absolútnu neplatnosť úverovej zmluvy z dôvodu neprimerane vysokej dohodnutej úrokovej sadzby. Tá bola dohodnutá vo výške 32,15 % a je podstatne vyššia než úroková sadza, za ktorú v danom období poskytovali úroky banky. Takto dojednaný úrok je v rozpore s dobrými mravmi. Keďže úrok je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere a nebola dojednaná platne, jej nedostatok spôsobuje absolútnu neplatnosť celej zmluvy. Z dôvodu absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy je žalovaná povinná vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie. Vo vzťahu k tomuto nároku vzniesol námietku premičania.

Dokazovanie súd vykonal listinnými dôkazmi a to zmluvou o úvere č. 3803104739, splátkovým kalendárom k zmluve o úvere, nevyplneným tlačivom úverovej zmluvy, úverovými zmluvnými podmienkami žalobcu, výzvou na splatenie celého úveru, poštovým podacím hárkom a rozhodcovským rozsudkom vydaným rozhodcom JUDr. Radimom Kuchtom dňa 28.03.2012, sp. zn. PEC-AP 34/2012 a zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Z úverovej zmluvy č. 3803104739 mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom dňa 25.03.2008 úverovú zmluvu (ďalej len "Zmluva"), predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej vo výške 1 991,64 € (60 000,- Sk), ktoré sa žalovaná zaviazala splácať v 48-ich mesačných splátkach po 80,66 €. Jedná sa o zmluvu formulárového typu. Údaje na listine, na ktorej je zmluva obsiahnutá sú písané rôznym typom a veľkosťou písma. Prvá polovica listiny obsahuje nasledujúce náležitosti zmluvy - označenie veriteľa jeho obchodným názvom, sídlom, IČO-m a uvedením, na ktorom registrovom súde je veriteľ zapísaný v obchodnom registri a v ktorej vložke, ako aj telefónne a faxové číslo veriteľa, označenie dlžníka - menom, priezviskom, rodným číslom, bydliskom, číslom občianskeho a vodičského preukazu. Na zmluve boli uvedené údaje o zamestnávateľovi dlžníka, výška jeho čistého mesačného príjmu a čistého mesačného príjmu jeho partnera. Ohľadne úveru zmluva obsahovala údaje o type úveru, celkovej výške úveru - 1 991,64 € (60 000,-Sk), výške mesačnej splátky - 80,66 € (2 430,- Sk), počte splátok - 48, výške ročnej úrokovej sadzby - 32,15 %, výške RPMN - 44,7 %, celkových nákladoch spotrebiteľa - 1 607,65 € (48 432,- Sk). Políčko, kde mal byť uvedený termín splatnosti splátok, vyplnené nebolo. Poplatok za vedenie účtu zahrnutý v splátke úveru bol na zmluve uvedený vo výške 0,-

Sk. V zmluve bol uvedený spôsobom úhrady splátok - bankovým prevodom a lehota splatnosti (úveru) - 48 mesiacov po poskytnutí úveru.

V zmluve bolo v jej ďalšej časti síce už drobnejším, ale dostatočne čitateľným písmom uvedené, že klient je povinný spláčať úver v pravidelných mesačných splátkach počínajúc kalendárnym mesiacom bezprostredne nasledujúcim po dátume poskytnutia úveru, pokiaľ nie je uvedené inak. Prvá splátka je splatná práve po jednom mesiaci/mesiacoch od dátumu poskytnutia úveru. Ak nasledujúci kalendárny mesiac po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa v mesiaci, v ktorom bol úver poskytnutý, splatnosť týchto splátok bude stanovený na posledný deň v príslušnom kalendárnom mesiaci. Úver mal byť podľa zmluvy vyplatený klientovi bankovým prevodom na číslo účtu, ktoré bolo na zmluve uvedené. Za poskytnutie úveru žalovaná neplatila žiadny poplatok.

Druhá polovica listiny je husto písaná drobným, v porovnaní s prvou polovicou listiny, omnoho ťažšie čitateľným písmom. Jednotlivé ustanovenia a dojednania sa nachádzajú v na seba husto nadväzujúcich odsekoch, ktoré nie sú číslované. V tejto časti zmluvy sa nachádzajú informácie o poistení a je uvedené, že klient podpisom zmluvy súhlasí s tým, aby bol poisťníkom poistený na poistné riziko dočasnej straty schopnosti spláčať úver v dôsledku pracovnej neschopnosti, straty pravidelného príjmu, na poistné riziko neuhradeného zostatku dlhu, v prípade plnej invalidity a smrti úrazom. Úhrada za poistenie predstavovala 171,- Sk - 7,58 % z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia. Za dohodou o poistení je uvedené číslo účtu žalobcu, na ktoré mala žalovaná poukazovať splátky úveru a variabilný symbol, pod ktorým ich mala uhrádzať. V poslednej tretine listu, na ktorom je spísaná úverová zmluva je drobným písmom, menším od ostatných vyššie uvedených náležitostí zmluvy uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. uvedené na rube listiny, na ktorej bola spísaná úverová zmluva a na samostatnom liste. Žalovaná mala svojím podpisom na zmluve potvrdiť, že je oboznámená s úverovými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., že sú jej všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaná týmito podmienkami. V ďalšom odseku mala žalovaná potvrdiť, že bola pred podpisom zmluvy oboznámená so všetkými potrebnými informáciami v súlade s § 10 ods. 1 a 2 Zák. č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov a že dáva súhlas so spracovaním osobných údajov, ktoré sú obsahom úverovej zmluvy. Ďalej sa na zmluve drobným písmom nachádza prehlásenie žalovanej o pravdivosti údajov uvedených v zmluve, prípadne tých, ktoré ústne či písomne uvedie zástupcovi veriteľa, ako aj ďalšie prehlásenia. Za týmito prehláseniami je obsiahnutá dohoda žalobcu a žalovanej o zrážkach zo mzdy a je tam inkorporovaný príkaz žalovanej pre jej zamestnávateľa na vykonávanie pravidelnej úhrady nových splátok úveru vo výške dvojnásobku pravidelnej splátky dohodnutej v zmluve a to v termínoch splatnosti splátok dohodnutých v úverovej zmluve na účet žalobcu. Za dohodou o zrážkach zo mzdy plynule, bez toho aby bola umiestnená na osobitnom odseku, alebo inak zreteľne oddelená, nasleduje dohoda o zmluve o revolvingovom úvere I a dohoda o zmluve o revolvingovom úvere II. Za tým nasleduje na osobitnom odseku vymedzenie povinností vyplývajúcich z poistenia úveru ak toto bolo dohodnuté a ďalšie vyhlásenia žalovanej. Na spodnej časti listiny je umiestnený v dostatočne zreteľnom priestore dátum a podpis oboch zmluvných strán.

Žalobca k žalobe priložil aj úverové zmluvné podmienky, ktoré mali podľa inkorporačnej klauzuly v úverovej zmluve predstavovať súčasť úverovej zmluvy. Úverové podmienky sú spísané na troch stranách formátu A4 a sú napísané drobným ale čitateľným písmom.

Zo zhodných vyjadrení účastníkov vyplynulo, že úverová zmluva bola uzavretá tak, že žalovaná telefonicky kontaktovala žalobcu na jeho zákazníckej linke, kde zamestnancovi žalobcu uviedla údaje potrebné pre vyhotovenie návrhu zmluvy. Žalobca údaje zapracoval do návrhu zmluvy v podobe ako bola zmluva súdu predložená a zaslal ju poštou žalovanej. Žalovaná zmluvu dňa 25.03.2008 podpísala a jedno vyhotovenie vrátila žalobcovi. Splnomocnený zástupca žalovanej vo vyjadrení zo dňa 31.05.2016 uvádzal, že žalobca nepreukázal, že spolu so zmluvou boli žalovanej zaslané aj úverové podmienky, túto skutočnosť tvrdenu žalobcom však nepoprel. Splnomocnený zástupca žalovanej vo vyjadrení neuviedol, že úverové podmienky žalovanej spolu so zmluvou doručené neboli, len, že žalobca nepredložil o tom žiadny dôkaz. Takéto tvrdenie súd považuje za účelové. Žalovaná vo svojom vyjadrení nepoprela, že jej úverové podmienky boli spolu s návrhom zmluvy doručené, hoci tak urobiť mohla, najmä keď sa jej splnomocnený zástupca k tejto skutočnosti výslovne vyjadroval. Preto mal súd v predmetnom prípade za preukázané, že úverové podmienky žalovanej boli doručené spolu s návrhom úverovej zmluvy.

Zo splátkového kalendára k úverovej zmluve vyplynulo a žalovaná túto skutočnosť nerozporovala, že na úver žalobcovi uhradila celkovo sumu 1 965,80 €.

Z výzvy zo dňa 30.06.2011 vyplynulo, že ňou žalobca žalovanú vyzval na úhradu celého zvyšku úveru naraz vrátane úroku, zmluvnej pokuty a ušlého úroku v sume 1 878,80 €. Doručenie výzvy žalobca preukazoval poštovým podacím hárkom. Poštový podací hárok nie je listinou spôsobilou preukázať doručenie výzvy. Z poštového podacieho hárku sa dajú vyčítať len údaje týkajúce sa dňa odoslania zásielky, označenie odosielateľa a adresáta ako aj podacie číslo zásielky. Nie je z neho zrejmé čo bolo obsahom zásielky zasielanej odosielateľom adresátovi, ani či mu odoslaná zásielka bola doručená, resp. sa dostala do jeho dispozičnej sféry. Preto doručenie výzvy za zaplatenie zosplatneného úveru súd za preukázané nepovažoval. Doručenie výzvy nevyplývalo ani zo zhodných tvrdení účastníkov konania. Súd nemal preukázané ani to (a žalobca to v konaní dokonca ani netvrdil), že žalovanú pred zosplatnením úveru upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zosplatenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 365 Obchodného zákonníka v účinnom znení dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

Podľa § 369 ods. 1,3 Obchodného zákonníka v účinnom znení ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01. 01. 2008 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 3. 2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 2 Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 4 ods. 1 Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § ods. 7 Zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len Zákon o ochrane spotrebiteľa) nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Podľa § ods. 7 Zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § ods. 7 Zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9.

V konaní bolo preukázané, že žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu o úvere podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorej jej poskytol peňažné prostriedky v dohodnutej výške, ktoré sa tento zaviazal právnomu predchodcovi žalobcu vrátiť a zaplatiť úroky. Súd mal za to, že úverová zmluva bola medzi žalobcom a žalovanou uzavretá platne, boli v nej dohodnuté všetky podstatné náležitosti úverovej zmluvy, teda výška úveru a úrok, ako aj povinnosť poskytnutý úver spolu s úrokmi vrátiť. Súd nezistil dôvod absolútnej neplatnosti zmluvy podľa § 37 - 40 Občianskeho zákonníka (k jednotlivým dôvodom neplatnosti namietaným splnomocneným zástupcom žalovanej a vedľajším účastníkom sa súd vyjadrí nižšie v odôvodnení). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli úverové podmienky žalobcu. Úverové podmienky je možné definovať ako podmienky, ktoré boli vopred pripravené jednou zo zmluvných strán alebo treťou osobou pre neurčité množstvo zmlúv určitého druhu a ktoré neboli individuálne dohodnuté medzi stranami. Nič nebráni, aby si účastníci zmluvného vzťahu niektoré svoje práva a povinnosti upravili odkazom na všeobecné zmluvné podmienky. V obchodnoprávných vzťahoch je táto možnosť výslovne upravená v § 273 ods. 1 ObZ. V občianskoprávných záväzkových vzťahoch je možnosť upraviť si zmluvné práva a povinnosti odkazom na všeobecné zmluvné podmienky explicitne upravená len pri poisťovacích zmluvách v § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Takúto možnosť výslovne predpokladá aj Zákon o elektronických komunikáciách pri zmluve o poskytovaní verejných služieb podľa § 44 ods. 1.

Na platnosť dojednaní obsiahnutých vo všeobecných zmluvných podmienkach je pritom potrebné, aby tieto boli zmluvnými stranami začlenené (inkorporované) do zmluvy. Jedným zo spôsobov inkorporácie zmluvných podmienok do zmluvy sú tzv. inkorporačné klauzuly, ktoré všeobecné podmienky robia súčasťou zmluvy. V zmluve o úvere sa inkorporačná klauzula nachádza v spodnej časti zmluvy, ktorá síce je písaná menším písmom, písmo však je dostatočne dobre čitateľné, ako je zrejmé z originálu tlače úverovej zmluvy. Inkorporačná klauzula sa nachádza v zmluve ako prvé ustanovenie po zmluvných ustanoveniach týkajúcich sa samotného úveru, je relatívne oddelená od ďalších zmluvných ustanovení. Umiestnenie a veľkosť písma inkorporačnej klauzuly ju nerobí pre spotrebiteľa nedostupnou a bežný spotrebiteľ sa pri vynaložení bežnej opatrnosti pri uzatváraní zmluvy s ňou mohol a mal oboznámiť. Okrem inkorporácie všeobecných podmienok do zmluvy je pre ich záväznosť pre zmluvné strany, ktorá sa odvíja od súhlasu zmluvných strán s nimi potrebné, aby zmluvné strany mali možnosť zoznámiť sa s obsahom všeobecných zmluvných podmienok pred alebo v rámci kontraktačného procesu. Obsah všeobecných podmienok teda musí byť zmluvným stranám známy, resp. zmluvné strany by aspoň mali mať možnosť pred podpisom zmluvy sa s nimi zoznámiť (čo však neznamená, že tak aj nevyhnutne musia urobiť). Tento základný predpoklad vyplýva zo všeobecných podmienok platnosti právnych úkonov s ohľadom na náležitosti vôle subjektu uskutočňujúceho právny úkon (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). K nutnosti znalosti obsahu všeobecných zmluvných podmienok zmluvnými stranami alebo existencie možnosti zoznámenia sa s ich obsahom ako podmienky ich záväznosti pre právny vzťah sa vyjadrila a právna teória. JUDr. Milan Hulmák v monografii Uzavíraní smluv v civilnom právu, C.H.BECK 2008 na str. 64 uvádza: „Má li se jejich (všeobecných zmluvných podmienok) záväznosť pro daný právní vztah odvíjet od souhlasu smluvních stran, pouhý odkaz nestačí. Musí k nemu přistoupit seznámení sa s jejich obsahem.“ V predmetnom konaní súd považoval za preukázané, že žalovanej spolu s návrhom úverovej zmluvy boli úverové podmienky doručené a teda mala možnosť sa pred podpisom zmluvy s nimi oboznámiť. Preto mal súd za to, že úverové podmienky boli do úverovej zmluvy riadne inkorporované a stali sa jej platnou súčasťou.

Aj keby súd však dospel k záveru, že úverové podmienky neboli do zmluvy riadne inkorporované, nemalo by to žiadny vplyv na platnosť samotnej úverovej zmluvy z dôvodu, že všetky podstatné náležitosti úverovej zmluvy (v zmysle § 497 OZ sú podstatnými náležitosťami úverovej zmluvy suma úveru ako peňažných prostriedkov, ktoré má veriteľ dlžníkovi poskytnúť, záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a výška úrokov, ktoré má dlžník za poskytnutý úver veriteľovi zaplatiť) boli uvedené priamo v texte samotnej úverovej zmluvy.

Úverová zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko bola uzatvorená medzi dodávateľom - žalobcom, ktorý pri jej uzatvorení a plnení jednal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľom - žalovanou, ktorá

pri jej uzatvorení a plnení nejednala v rámci svojej podnikateľskej činnosti. V zmysle § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka sú neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve neplatné. Výpočet neprijateľných podmienok uvedených v ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka je demonštratívny. Súd má právo určiť, že aj iná podmienka, než aká je výslovne uvedená v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Zmluva o úvere zároveň spadá pod režim Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože pri jej uzatváraní konal veriteľ v rámci svojej podnikateľskej činnosti a úver poskytoval spotrebiteľovi, teda fyzickej osobe, ktorá pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej činnosti nekonala. Súd skúmal, či zmluva bola uzavretá v zákonom predpísanej písomnej forme (§ 4 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch) a či má všetky obligatórne náležitosti, ktoré musí spĺňať podľa § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch a zistil, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g/ a i/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, teda konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Obe náležitosti nie sú podľa názoru súdu uvedené dostatočne presne, určito a zrozumiteľne a v tomto ohľade sa stotožňuje s argumentáciou splnomocneného zástupcu žalovanej ako aj vedľajšieho účastníka uvádzanou v ich písomných vyjadreniach. Keďže súd v tomto smere už účastníkom uviedol predbežné právne posúdenie veci, v dôsledku čoho žalobca zobrať návrh v sume 1 852,97 € späť, nie je potrebné rozhodnutie v tomto ohľade bližšie odôvodňovať. Pokiaľ splnomocnený zástupca žalovanej uvádzal, že zmluva neobsahuje ani náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, v čase uzavretia zmluvy, žalobca ešte nemal povinnosť túto uvádzať, prvýkrát bol povinný tak urobiť až dva mesiace od jej zverejnenia. Výška priemernej RMPN bola prvýkrát zverejnená dňa 29. apríla 2008, preto v čase uzavretia zmluvy žalobca na jej údaj o priemernej RMPN uviesť nemohol.

Keďže zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti, ktoré v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ a i/ Zákona o spotrebiteľských úveroch považuje sa úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca má tak nárok na vrátenie žalovanej, reálne poskytnutej sumy. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca žalovanej poskytol sumu 1 991,63 € a žalovaná mu zaplatila celkovo 1 965,80 €, preto je povinná mu vrátiť 25,83 €. Po čiastočnom späťvzati si žalobca ďalej nárokoval len na zaplatenie sumy 25,83 € a súd mal za to, že v tejto časti je nárok dôvodný.

V predmetnom prípade súd ustálil, že v zmluve nebol riadne dohodnutý termín jednotlivých splátok úveru, čas plnenia, teda jednotlivých splátok nebol riadne dohodnutý. Preto mal súd za to, že zvyšnú sumu úveru 25,83 € bola žalovaná povinná plniť prvý deň po tom, čo ju žalobca o plnenie preukázateľne požiadal (§ 563 Občianskeho zákonníka). V konaní nebolo preukázané doručenie výzvy na plnenie zo dňa 30.06.2011 žalovanej. Žalobca teda žalovanú prvýkrát preukázateľne vyzval na plnenie až doručením žaloby. Tá bola doručená jej splnomocnenému zástupcovi dňa 22.02.2016. Žalovaná bola povinná žalobcovi plniť prvý deň od doručenia výzvy, teda 23.02.2016. Keďže tak neurobila, dostala sa nasledujúci deň, teda 24.02.2016 do omeškania s plnením svojho peňažného dlhu voči žalobcovi a je povinná mu v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013 platiť úrok z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. K 24.02.2016 bola výška základnej úrokovej sadzby ECB 0,05 % ročne, žalovaná je teda povinná platiť úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne až do úplného zaplatenia peňažného dlhu.

K námietkam splnomocneného zástupcu žalovanej týkajúcim sa nedostatkov podmienok konania pre prekážku res iudicata a námietkam týkajúcim sa neplatnosti zmluvy o úvere, súd uvádza nasledovné:

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že o totožnom nároku žalobcu, aký si uplatňuje v tomto konaní už bolo rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom. Právomoc rozhodcu, ktorý rozhodcovský rozsudok vydal sa odvíjala od rozhodcovskej doložky dohodnutej medzi žalobcom a žalovanou v

Hlave 14 § 19 úverových zmluvných podmienok. Podľa nej sa zmluvné strany dohodli, že majetkové spory vzniknuté z tejto zmluvy, alebo v súvislosti s ňou budú rozhodované jediným rozhodcom. Jediný rozhodca bude určený JUDr. Radimom Kuchtom, nar. 17.02.1962, so sídlom Sibírska č. 1329, 908 51 Holíč a to zo zoznamu rozhodcov, vedeného JUDr. Radimom Kuchtom, ktorý je v zozname rozhodcov tiež uvedený a je teda oprávnený určiť za rozhodcu sám seba. Podľa rozhodcovskej doložky bol spotrebiteľ nútený riešiť spory vzniknuté zo zmluvy výlučne v rozhodcovskom konaní. Zmluvná podmienka rovnakého významu bola opakovane súdmi SR vyhlásená za neprijateľnú podmienku z dôvodu, že spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Novelou Občianskeho zákonníka, zákonom č. 568/2007 Z.z. bola s účinnosťou od 01.01.2008 ako neprijateľná, výslovne vyjadrená aj v ust. § 53 ods. 4 psím. r/ Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2014. Z tohto dôvodu bola obdobná rozhodcovská doložka opakovane súdmi posúdená ako absolútne neplatná a rozsudok rozhodcovského súdu, resp. rozhodcu vydaný na podklade takejto rozhodcovskej doložky ako nulitný právny akt, z dôvodu, že ho vydal orgán, ktorý na to nemal právomoc. Na tomto základe boli opakovane, snád' na všetkých súdoch SR zastavované exekúcie, resp. zamietané žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože neexistoval exekučný titul, na podklade ktorého by bolo možné exekúciu vykonať. Aj v uvedenom prípade má súd za to, že rozhodcovská doložka ako je formulovaná v Hlave 14 § 19 úverových zmluvných podmienok je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní a ako taká je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nevznikla právomoc rozhodcu JUDr. Radima Kuchtmu na prejednanie a rozhodnutie nároku žalobcu v rozhodcovskom konaní a vydaný rozhodcovský rozsudok tak predstavuje nulitný akt, ktorý pre toto konanie nezakladá prekážku rozhodnutej veci.

Splnomocnený zástupca žalovanej vo svojich vyjadreniach tiež namietal neplatnosť úverovej zmluvy z viacerých dôvodov a to pre nesplnenie informačnej povinnosti žalobcu vyplývajúcej z § 4 Zák. č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, ktoré konanie je podľa neho v rozpore so zákonom, obchádza zákon a odporuje dobrým mravom a zásadám poctivého obchodného styku a zároveň predstavuje nekalú obchodnú prax.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zmluva o úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovanou bola zmluva uzavretá na diaľku, preto sa na proces uzavierania zmluvy vzťahuje Zákon o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku. Ten v § 4 ods. 1 písm. a/ až e/ ukladá dodávateľovi povinnosť informovať spotrebiteľa o 1) dodávateľovi a to o jeho obchodnom mene, sídle ak ide o právnickú osobu, identifikačnom čísle a registrovom sídle, ktorý ho prideliť, predmete podnikania, o ďalších kontaktných adresách, ktoré sú dôležité pre vzťah spotrebiteľa s dodávateľom, obchodnom zástupcovi dodávateľa, o sprostredkovateľovi a jeho právnom vzťahu k dodávateľovi, o názve a sídle príslušného orgánu dohľadu nad činnosťou dodávateľa, 2) finančnej službe - jej charakteristike, celkovej výške odplaty za finančnú službu vrátane všetkých poplatkov, výdavkov a daní platených spotrebiteľom prostredníctvom dodávateľa, rizikách, ak ponúkaná finančná služba je spojená s nástrojmi zahŕňajúcimi riziká súvisiace s ich špecifickými črtami alebo činnosťami, ktoré sa majú vykonať alebo ktorých cena je závislá od zmien na finančných trhoch, na ktoré dodávateľ nemá vplyv, a upozornenie, že doterajší výnos nie je zárukou budúcich výnosov, o daniach a iných poplatkoch, ktoré nie sú uhrádzané prostredníctvom dodávateľa, alebo ním nie sú vyberané, o dobe platnosti poskytnutých údajov, informáciách o platobných podmienkach a spôsobe vykonania služby, dodatočných nákladov spotrebiteľa spojených s použitím prostriedkov diaľkovej komunikácie, ak sa účtujú, 3) o zmluve na diaľku, a to o práve na odstúpenie od zmluvy podľa § 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, minimálnej dobe platnosti zmluvy v prípade finančných služieb, ktoré sa majú poskytovať trvalo alebo opakovane, možnosti predčasného alebo jednostranného skončenia zmluvy vrátane informácie o súvisiacich zmluvných pokutách, postupe uplatnenia práva na odstúpenie od zmluvy vrátane adresy, na ktorú sa má zaslať oznámenie o odstúpení, označení štátu, ktorého právnym poriadkom sa dodávateľ riadi pri ponuke finančných služieb spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy, voľbe práva a súdu podľa osobitného predpisu, jazyku alebo jazykoch, v akých sa dodávateľ so súhlasom spotrebiteľa zaväzuje komunikovať počas trvania zmluvy a oznamovať zmluvné podmienky a informácie podľa tohto paragrafu, 4) o spôsobe vybavovania reklamácií a sťažností alebo o možnosti mimosúdneho vybavenia sťažností, a o 5) existencii iných garančných fondov alebo systémov náhrad, ako sú garančné fondy alebo systémy náhrad podľa osobitných zákonov.

V konaní nebolo preukázané, že by žalobca žalovanú pred uzavretím zmluvy informoval o všetkých týchto údajoch zreteľným a zrozumiteľným spôsobom. Žalobca však žalovanej doručil poštou samotnú zmluvu o úvere a úverové podmienky k nej. Všetky podstatné údaje, najmä o dodávateľovi a poskytovaní finančnej služby, ktoré boli potrebné pre rozhodnutie žalovanej o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, boli resp. mali byť obsiahnuté v návrhu samotnej úverovej zmluvy, ktorý žalovaná mala k dispozícii a to po dostatočne dlhý čas do uzavretia zmluvy (z tvrdení účastníkov nevyplývalo, že by žalovaná bola po tom, čo jej bola zmluva zaslaná, pri robení svojho rozhodnutia o uzavretí zmluvy zo strany žalobcu neprimerane časovo obmedzovaná).

Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 4 ods. 2 stanovuje aké náležitosti má obsahovať samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere, pričom sa nerozlišuje, či sa jedná o zmluvu uzavretú na diaľku alebo bezprostredne. Následkom nesplnenia obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Povinnosti ukladané dodávateľovi zákonom o ochrane spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvy na diaľku majú za cieľ vykompenzovať sťažené podmienky, v ktorých sa ocitol spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy tým, že komunikuje s dodávateľom prostriedkami diaľkovej komunikácie. Nebolo cieľom tohto zákona privediť spotrebiteľa uzatvárajúcemu zmluvu na diaľku lepšie postavenie, než má spotrebiteľ jednajúci s dodávateľom bezprostredne. Preto ak samotný zákon o spotrebiteľských úveroch spája s nedostatkom náležitostí zmluvy uvedených v § 4 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), samozrejme za predpokladu, že sú jasne a určito vyjadrenie podstatné náležitosti úverovej zmluvy jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť a nie jej absolútnu neplatnosť. Dôraz je kladený na zachovanie platnosti zmluvy za súčasnej ochrany spotrebiteľa spočívajúcej v tom, že nebude platiť úroky a poplatky spojené s úverom. Ak zákonodarca s nesplnením povinnosti dodávateľa uviesť v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere povinné náležitosti spojil právny následok bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, nemôže nesplnenie predzmluvnej informačnej povinnosti, pokiaľ nemohlo mať vplyv na formovanie vôle spotrebiteľa zmluvu uzavrieť, spôsobovať prísnejší právny následok - absolútnu neplatnosť zmluvy.

Nesplnenie predzmluvnej informačnej povinnosti zo strany žalobcu nemožno, v prípade, ak žalovanej bol v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy doručený samotný návrh zmluvy, teda jej bolo zrejme k čomu sa zaväzuje, považovať ani za nekalú obchodnú praktiku. Podľa § 7 Zákona o ochrane spotrebiteľa sa obchodná praktika považuje za nekalú, je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k a) existencii výrobku alebo k povahe výrobku, b) hlavným znakom výrobku, ako sú jeho dostupnosť, výhody, riziká, vyhotovenie, zloženie, príslušenstvo, servis zákazníkom po predaji výrobku a vybavovanie reklamácie, výrobný postup a dátum výroby alebo dodávky, spôsob dodania, účel použitia, možnosti využitia, množstvo, špecifikácia, jeho zemepisný alebo obchodný pôvod alebo očakávané výsledky použitia, alebo výsledky a podstatné ukazovatele skúšok alebo kontrol vykonaných na výrobku, c) rozsahu záväzkov predávajúceho, motívom pre obchodnú praktiku a k charakteru procesu predaja, akékoľvek vyhlásenie alebo symbol týkajúci sa priameho alebo nepriameho sponzorstva alebo schválenia predávajúceho alebo výrobku, d) cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitnej cenovej výhody, e) potrebe servisu, náhradného dielu, výmeny alebo opravy, f) osobe, vlastnosti a právu predávajúceho alebo jeho splnomocnenca, ako sú jeho totožnosť a majetok, kvalifikácia, postavenie, uznanie, členstvo v organizáciách alebo jeho väzby a vlastníctvo práv vyplývajúcich z priemyselného, obchodného alebo duševného vlastníctva alebo jeho ocenenia a vyznamenania, alebo g) právu spotrebiteľa vrátane práva na výmenu dodaného výrobku alebo vrátenie peňazí podľa osobitného predpisu alebo k rizikám, ktorým môže byť vystavený (§ 8 ods. 1, 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa). Obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Nekalou obchodnou praktikou je aj agresívna obchodná praktika, pri ktorej dodávateľ používa voči spotrebiteľovi obťažovanie, nátlak vrátane použitia fyzickej sily alebo neprimeraný vplyv (§ 9 Zákona o ochrane spotrebiteľa).

Tým, že žalovanej bol pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere doručený návrh zmluvy, žalovaná mala možnosť sa ním dostatočne oboznámiť a po podpísaní zmluvy nedošlo v jej obsahu k žiadnym zmenám, nemožno konštatovať, že by žalobca z dôvodu nesplnenia informačnej povinnosti podľa § 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa pri finančných zmluvách na diaľku použil nekalú obchodnú praktiku, pretože žalovaná mala k dispozícii všetky informácie potrebné na rozhodnutie o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie a teda nesplnenie informačnej povinnosti nemohlo spôsobiť podstatné narušenie ekonomického správania žalovanej.

Neplatnosť zmluvy splnomocnený zástupca žalovanej namietal aj z dôvodu, že v rámci zmluvy o úvere a spolu s ňou žalobca so žalovanou uzavreli aj ďalšie zmluvy a to poisťnú zmluvu, dohodu o zrážkach zo mzdy, zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I a zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II, ktoré všetky sú vzájomne závislé a preto v prípade, že čo i len jedna zo zmlúv platne nevznikla, nedôjde ani k vzniku ostatných zmlúv. Ustanovenie § 52a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zakotvuje, že ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami. Argumentácia splnomocneného zástupcu žalovanej o neplatnosti úverovej zmluvy vzhľadom na ním tvrdenú neplatnosť poisťnej zmluvy, dohody o zrážkach zo mzdy a zmluvy o revolvingovom úvere I a II, by bola správna, keby úverová zmluva (hlavná zmluva) bola od niektorej z týchto zmlúv závislá. Len v tom prípade by neplatnosť niektorej z týchto zmlúv spôsobovala aj neplatnosť samotnej úverovej zmluvy. Zmluva o spotrebiteľskom úvere však od žiadnej z uvádzaných zmlúv závislá nie je, preto ak aj existujú dôvody ich neplatnosti, ktoré sa vzťahujú výlučne k týmto jednotlivým zmluvám, nie je možné z týchto dôvodov konštatovať neplatnosť samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Splnomocnený zástupca žalovanej uviedol, že súd môže vysloviť neplatnosť celej úverovej zmluvy, ak táto obsahuje jednu alebo viacero nekalých podmienok, pokiaľ sa ukazuje, že to zaisť lepšiu ochranu spotrebiteľa. Poukázal na rozsudok Súdného dvora EÚ vo veci Perenič, Pereničová v. Financ spol. s r.o. zo dňa 15.03.2012, C- 453/10. V predmetnom prípade, aj keď viaceré zmluvné dojednania v úverových zmluvných podmienkach predstavujú neprijateľnú zmluvnú podmienku, napr. rozhodcovská doložka v hlave 14 § 19, zmluvná pokuta dohodnutá v hlave 14 § 3 aj v spojení so zmluvnou pokutou upravenou v hlave 14 § 4 úverových podmienok, vyhlásenie o predĺžení premĺčacej doby v hlave 14 § 7 úverových podmienok, dohoda o možnosti postúpenia pohľadávky dodávateľom a spotrebiteľom v hlave 14 § 10 úverových podmienok, žiadne z vyššie uvedených dojednaní nemá vplyv na základné práva a povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy, teda na povinnosť žalobcu žalovanej úver poskytnúť a na povinnosť žalovanej úver žalobcovi splatiť. Preto z tohto dôvodu neprijateľnosti vyššie uvedených zmluvných dojednaní nebolo dôvodné považovať za neplatný hlavný záväzok vyplývajúci z úverovej zmluvy.

Vedľajší účastník namietal neplatnosť zmluvy z dôvodu neplatného dojednania úroku v úverovej zmluve, ktorý je jej podstatnou náležitosťou. Neplatnosť dojednania úroku odôvodňoval jeho rozporom s dobrými mravmi, pretože výška dohodnutého úroku podľa vedľajšieho účastníka je podstatne vyššia než úrokové sadzby, za ktoré v danom období poskytovali banky. V zmluve o spotrebiteľskom úvere bola medzi žalobcom a žalovanou dohodnutá úroková sadzba vo výške 32,15 % ročne. Podľa informácií zverejnených na internetovej stránke Národnej banky Slovenska (<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank>) bola priemerná úroková miera zo spotrebiteľských úverov od 1 do 5 rokov poskytovaných bankami 13,75 % ročne. Úroková sadzba dojednaná medzi žalobcom a žalovanou prekročila priemernú úrokovú mieru za úvery poskytované v tomto období bankami o 18,4 %. Výška dohodnutej úrokovej sadzby, ani s ohľadom na jej porovnanie s priemernými úrokovými sadzbami z úverov poskytovaných spotrebiteľom bankami v danom období, nie je v rozpore s dobrými mravmi. Uvedené súd posúdil aj s ohľadom na znenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinné od 01.03.2010, kedy zákonodarca novelou Občianskeho zákonníka, Zákonom č. 379/2008 Z. z., stanovil určitý rámec pre maximálnu výšku odplaty za poskytovanie peňažných prostriedkov spotrebiteľom. Ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinné od 01.03.2010 uvádzalo, že ak je predmetom

spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy. Za podstatné zvýšenie treba pritom považovať zvýšenie maximálne o viac ako 20 %.

Vedľajší účastník vzniesol pre prípad, že by súd posúdil zmluvu ako absolútne neplatnú a žalovanej by tak vznikla povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie, námietku premlčania tohto nároku. Súd mal za to, že zmluva o úvere je platná. Právo žalobcu na zaplatenie istiny úveru sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá začína plynúť odo dňa kedy sa právo mohlo vykonať prvý raz (§ 101 OZ). Keďže sa jedná o spotrebiteľský úver, premlčanie sa spravuje Občianskym zákonníkom (§ 52 ods. 2 v znení účinnom do 31.03.2015). Aj keď bola splatnosť úveru dohodnutá v splátkach na plynutie premlčacej nemožno aplikovať ust. § 103 OZ, pretože termín splatnosti jednotlivých splátok nebol v zmluve riadne uvedený a teda medzi účastníkmi zmluvy riadne dohodnutý. Premlčacia doba nezačala plynúť ani odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 veta druhá OZ) pretože úver nebol žalobcom riadne zosplatnený, nakoľko pred zosplatnením žalobca žalovanú neupozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť zosplatnenia úveru (§ 53 ods. 9 OZ). Žalobca mohol svoje právo vykonať prvý raz, keď sa stalo splatným. Nárok žalobcu sa stal splatným a žalovaná bola povinná plniť prvý deň po tom, čo ju žalobca o plnenie preukázateľne požiadal (§ 563 Občianskeho zákonníka). Žalobca žalovanú prvýkrát preukázateľne vyzval na plnenie až doručením žaloby. Tá bola doručená jej splnomocnenému zástupcovi dňa 22.02.2016 a vtedy sa stal zročný aj nárok žalobcu. Od zročnosti nároku možno počítať plynutie premlčacej doby a je zrejmé, že žalobca si svoj nárok na súde uplatnil ešte skôr než sa tento stal splatným, preto premlčacia doba neuplynula.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi priznal plné právo na náhradu trov konania, pretože žalovaná bola v konaní neúspešná len v jeho nepatrnnej časti. Tú časť nároku, v ktorej žalobca zobral žalobu späť súd posúdil ako jeho neúspech v konaní. Žalobca si uplatňoval nárok na zaplatenie 1 878,80 € a úspešný bol len v sume 25,83 €, čo predstavuje 1,3 % úspech. V 98,7 % bol žalobca neúspešný, v tejto časti bola úspešná žalovaná.

Žalovaná si trovy konania uplatnila za poštovné vo výške 4,80 € a cestovné vynaložené jej splnomocneným zástupcom dňa 11.09.2015 za účelom nahliadnutia do spisu vo výške 52,05 € a na pojednávanie konané dňa 27.06.2016 vo výške 51,64. Cestovné si uplatnila za cestu osobným motorovým vozidlom z Trnavy do Jelšavy a z Jelšavy do Revúcej späť. Súd žalovanej priznal náhradu trov konania za vynaložené poštovné vo výške 4,80 €, za písomné podanie zo dňa 26.02.2016 (čl. 70 - 71), za písomné podanie zo dňa 27.05.2016, doručené súdu dňa 31.05.2016 (čl. 98 - 105) a za vyúčtovanie trov konania zo dňa 30.06.2016. Cestovné súd priznal žalovanej len vo výške 3,80 €. Splnomocnený zástupca žalovanej, keďže nie je advokátom, nemá právo na cestovné náhrady podľa Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v účinnom znení, teda na náhradu vo výške podľa § 7 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách - za každý 1 km jazdy (paušálna náhrada) a za spotrebované pohonné látky použitím vlastného motorového vozidla. Splnomocnenému zástupcovi žalovanej patrí len náhrada výdavkov ako vyplýva z § 72 až 75 Vyhl. MS SR č. 543/ 2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy v znení účinnom do 30.06.2016, teda ako osobe zúčastnenej na konaní. Podľa § 73 ods. 1 Spravovacieho a kancelárskeho poriadku má osoba zúčastnená na konaní nárok na náhradu cestovného len v prípade, ak nemá trvalý alebo prechodný pobyt v mieste, kde sa konanie uskutočňuje, alebo je predvolaná z miesta, kde sa dočasne zdržuje. Podľa § 73 ods. 2 a 3 Spravovacieho a kancelárskeho poriadku sa osobe zúčastnenej na konaní hradia skutočné, účelné a hospodárne vynaložené výdavky cestovného verejným hromadným dopravným prostriedkom. Ak použila osoba zúčastnená na konaní vlastné motorové vozidlo, hradí sa jej cestovné ako pri ceste hromadným dopravným prostriedkom okrem prípadov podľa § 74. Nárok na cestovné má aj osoba zúčastnená na konaní, ktorá býva alebo pracuje v mieste, kde sa konanie uskutočňuje, ak použila miestny verejný hromadný dopravný prostriedok. Splnomocnený zástupca žalovanej má trvalý pobyt podľa Registra obyvateľov SR evidovaný v Jelšave a na súdne pojednávanie bol predvolaný z Jelšavy. Preto má právo na náhradu cestovných výdavkov vo výške verejného hromadného dopravného prostriedku z Jelšavy do Revúcej a späť a to dňa 11.09.2015, kedy uskutočnil nahliadnutie do súdneho spisu a dňa 27.05.2015, kedy sa zúčastnil súdneho pojednávania. Cena jednosmerného cestovného lístka verejným hromadným dopravným prostriedkom z Jelšavy do Revúcej je podľa internetového

portálu <<http://cp.atlas.sk/bus/spojenie/>> 0,95 €, preto má splnomocnený zástupca žalovanej nárok na náhradu cestovného vo výške celkovo 3,80 €. Žalovanej súd priznal nárok na náhradu trov konania v súhrnnej výške 8,60 €.

Vedľajší účastník si v konaní uplatnil náhradu trov konania spočívajúcich v ich právnom zastúpení advokátom. Podľa § 93 ods. 4 vety prvej O. s. p., má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva i povinnosti ako účastník, má takisto právo nechať sa v konaní zastupovať a má aj právo na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia, ak mu táto náhrada podľa zákona v danej veci patrí. Keďže žalobca bol neúspešný v prevažnej časti uplatneného nároku, vedľajší účastník, má právo na náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia. Podľa článku 47 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri žalobcovi alebo žalovanému zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. (Týmto osobitným predpisom je najmä zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa). 93 ods. 2, O. s. p. , 18, § 24 a 25 Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že každý účastník, vrátane vedľajšieho účastníka, má rovnaké právo nechať sa v konaní zastupovať, a to aj advokátskou kanceláriou alebo advokátom. Naopak, zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že by takéto právo vedľajší účastník nemal. Súd v tejto súvislosti považuje za potrebné poukázať na právny názor prezentovaný v rozhodnutí Krajského súdu Banská Bystrica, č.k. 15Co/36/2013 zo dňa 24.07.2014, s ktorým sa plne stotožňuje, kde súd uviedol, že: "Už len v rámci princípu rovnosti zbraní nie je spravodlivé vyžadovať, ak by proti navrhovateľovi, ktorý inicioval tisíce konaní v celej Slovenskej republike a je zastúpený silnou advokátskou kanceláriou, ktorá ho zastupuje v každom konaní, vystupovali iba laici združení v občianskom združení bez právneho zastúpenia. Aj vzhľadom na početnosť sporov, ktoré inicioval navrhovateľ, bolo nutné na riadne chránenie práv čo najväčšieho počtu spotrebiteľov použiť aj profesionálnu zručnosť, teda právnu pomoc advokáta. Teda tak ako navrhovateľ má právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, takisto každý iný účastník súdneho konania za rovnakých podmienok môže toto právo garantované ústavou využiť za podmienok, ktoré v danom prípade bližšie upravuje O.s.p...."

To, že vedľajší účastník koná prostredníctvom advokáta, je jeho ústavným právom a vyžaduje to enormné množstvo žalôb podávaných dodávateľskými spoločnosťami, ktoré mnohokrát porušujú spotrebiteľské právo. Z ničoho nevyplýva to, že vedľajší účastník sa nemôže dať v konaní zastúpiť advokátom. Ak zákon garantuje právo na zastúpenie účastníka v súdnom konaní, pochybnosť o účelnosti vynaloženia týchto trov konania je v rozpore so zákonnou garanciou práva na zastupovanie. Právo vedľajšieho účastníka vstupovať do spotrebiteľských sporov je dané článkom 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, ktorým sa ukladá zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľov, ako aj podporovať právo spotrebiteľov na informácie a na vytváranie združení na ochranu záujmov spotrebiteľov. Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka spotrebiteľského združení - právnickej osoby advokátom, deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora zo dňa 22. 12. 2010 vo veci C 279/2009, v ktorom sa konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv EÚ, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby."

Trovy právneho zastúpenia patria vedľajšiemu účastníkovi v súlade s ust. § 10 ods. 1, § 13a ods. 1, písm. a/ a d/, § 16 ods. 3, § 15 písm. a/ a § 17 ods. 1 Vyhl. č. 655/ 2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 3 úkony právnej služby (prevzatie a podanie vyjadrenia vo veci samej dňa 04.12.2013 a účasť sa súdnym pojednávaním dňa 27.06.2016 v tarifnej výške á 91,29 (vypočítanej zo základu 2239,15 € (1878,80 + vyčíslený úrok z omeškania vo výške 360,35 €), ako aj 3x režijný paušál - 2x vo výške 7,81 € a 1x vo výške 8,85 €. Náhrada hotových výdavkov právneho zástupcu vedľajšieho účastníka predstavuje cestovné náklady na cestu na pojednávanie z Lučenca do Revúcej, ktoré si správne vyčíslil vo výške 44,87 €, ako aj náhrada za stratu času v rozsahu 6 začatých polhodín vo výške 85,80 €. V zmysle § 18 ods. 3 Vyhlášky sa odmena a náhrady právneho zástupcu vedľajšieho účastníka uskutočnené v roku 2016 zvyšujú o 20 % DPH, čiže o sumu 46,11 €. Za právny úkon vyjadrenie zo dňa 23.03.2014 súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko ich nepovažoval za účelne vynaložené. Vyjadrenie zo dňa 23.02.2016 bolo obsahovo totožné ako vyjadrenie zo dňa 04.12.2013 označené ako „odpor“. Na odpor vedľajšieho účastníka súd neprihliadol v tom zmysle, že by mal za následok zrušenie platobného rozkazu súdu, ale po zrušení platobného rozkazu uznesením súdu, však toto podanie posudzoval podľa jeho obsahu a prihliadal naň ako na vyjadrenie v merite veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Banská Bystrica prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa ust. § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení).